

KAMARIKUORO cc FREIA
10-VUOTISJUHLAKAUSI

CC FREIA
KAMARIKUORO

III. SEREMONIA

Juhlamusiikkia renessanssista romantiikkaan

Ensemble Nylandia -barokkiorkesteri
Helsingin kamarikuoron solistiensemble
(Olivia Moss, Iris Oja, Martti Anttila, Mats Lillhannus, Veikko Vallinoja)

la 3.5.2025 klo 18
G18-juhlasali, Yrjönkatu 18, Helsinki
Liput 30/20 €
Tiketistä ja ovelta

III. SEREMONIA

Claudio Monteverdi (1567–1643)
Altri canti di Marte (1638)

Manuel de Zumaya (1678?–1755)
Resuenen los clarines (1738?) *

Jean-Baptiste Lully (1632–1687)
Plaude laetare Gallia (1668) *

Thomas Weelkes (1576?–1623)
As Vesta was (1601)

Jean Sibelius (1865–1957)
Till Thérèse Hahl. Den 25. oktober 1902

tauko :: pause 10 min

George Friderick Handel (1685–1759)
Zadok the Priest (1727)

Thomas Boltzsius (1602–1634)
Threnodia

Johann Sebastian Bach (1685–1750)
*Angenehmes Wiederau BWV 30a / I. Chor **
Tönet, ihr Pauken! BWV 214 / I. Chor

Kamarikuoro cc FREIA • *Chamber Choir cc FREIA*
Jaakko Mäntyjärvi,
taiteellinen johtaja • *artistic director*

Ensemble Nylandia
Kaisa Ruotsalainen, konserttimestari • leader

*Helsingin kamarikuoron solistiensemble:
Olivia Moss, sopraano :: Iris Oja, altto
Mats Lillhannus, Martti Anttila, tenori
Veikko Vallinoja, basso

Claudio Monteverdi (1567–1643) oli italialainen säveltäjä ja kuoronjohtaja. Häntä pidetään eräänä merkittävimmistä renessanssi- ja barokkityyliin välisen siirtymäkauden säveltäjistä. Uransa alkupuolen hän oli hovimuusikkona Mantuassa, ja tänä aikana hänestä tuli runsaan maallisen ja hengellisen musiikin tuotannon ohessa eräs uuden taidemuodon, oopperan, kehittäjästä. Jouduttuaan Mantuan hovista syrjään Monteverdi sai paikan Venetsian San Marcon basilikan kuoromestarina vuonna 1613.

Ooppera taidemuotona kehittyi madrigaaleista kuvaelmien kautta dramaattisempaan ja polyfoniaa yksinkertaisempaan ilmaisutapaan. Tällä tyyllillä oli arvostelijansa, vaikka Monteverdi piti tätä ”toista käytäntöä” (*seconda pratica*) luontevana jatkeena perinteiselle ”ensimmäiselle käytännölle” (*prima pratica*). Myöhäiskaudellaan Venetsiassa hän sävelsi yhtä lailla perinteisen tyylistä kirkkomusiikkia kuin uraa uurtavia ooperoita ja kuvaelmia.

Claudio Monteverdi was an Italian composer and choirmaster. He is considered one of the most significant composers in the transition period between Renaissance and Baroque styles. He spent the first part of his career as a court musician in Mantua, during which time, alongside a prolific output of sacred and secular music, he became one of the developers of a new art form, opera. Having been dismissed from the court at Mantua he was engaged as choirmaster at San Marco basilica in Venice in 1613.

*Opera as an art form evolved from madrigals through tableaux and similar semi-staged works towards a musical style that was more dramatic and simpler than the then traditional polyphonic style. This modern style had its critics, even though Monteverdi himself considered this ‘second practice’ (*seconda pratica*) simply an extension of the traditional ‘first practice’ (*prima pratica*). Indeed, in his late period in Venice he continued to write sacred music in a more traditional style along with groundbreaking operas and other dramatic works.*

Monteverdin 8. madrigaalikirja (1638), *Madrigali guerrieri ed amorosi* [Sodan ja rakkauden madrigaaleja] on huomattavan laaja kokoelma hyvin vaihtelevia teoksia yksittäisistä pikkukappaleista oopperamaisiin dramaattisiin kohtauksiin. Vaikka näille ei voida osoittaa tarkkoja aikoja eikä tarkoituksia, suuri osa niistä on selkeästi tarkoitettu hoviviihteeksi. Alkupuolen avaava *Altri canti d'amor* [Muut laulavat rakkaudesta] väheksyy rakkautta sotaosan rohkeuden kustannuksella; jälkipuolen avaava *Altri canti di Marte* [Muut laulavat sodanjumalasta] taas puhuttelee rakkautta – mutta vertaa rakkauden tuskaa sodassa haavoittumiseen.

*Monteverdi's 8th book of madrigals (1638), **Madrigali guerrieri ed amorosi** [Madrigals of war and love] is a remarkably extensive collection of highly diverse works, from individual minor pieces to dramatic opera-like scenes. Although no specific timing or context is known for these works, most of them were clearly conceived for courtly entertainments. The first half opens with **Altri canti d'amor** [Others sing of love], spurning love in favour of military valour; the second half opens with **Altri canti di Marte** [Others sing of the god of war], which speaks to love – but compares the anguish of love to being wounded in war.*

Altri canti di Marte, e di sua schiera
gli arditi assalti, e l'honorate imprese,
le sanguigne vittorie, e le contese,
i trionfi di morte horrida, e fera.
Io canto, Amor, da questa tua guerriera
quant'hebbi a sostener mortali offese,
Com'un guardo mi vinse, un crin mi prese:
historia miserabile, ma vera.

Due begli occhi fur l'armi, onde traffitta
giacque, e di sangue invece amaro pianto
sparse lunga stagion l'anima afflitta.
Tu, per lo cui valor la palma, e'l vanto
hebbe di me la mia nemica invitta,
se desti morte al cor, dà vita al canto.

Muut laulavat Marsista ja hänen sotajoukkojensa kiivaista
hyökkäyksistä, kunniallisista pyrkymyksistä, verisistä taisteluista
ja yhteenotoista, kauhean ja hurjan kuoleman voitoista.
Minä, oi rakkaus, laulan sinun soturistasi, joka niin usein on
haavoittanut minua kuolettavasti: katse lannisti minut, hius alisti
minut. Surkea tarina, mutta tosi.

Kaksi kaunista silmää olivat ne aseet, joiden lävistämänä makasin
vuodattaen katkeria kyyneleitä veren sijaan, sielun pitkässä
piinassa. Oi sinä, joka ansaitsit palmunlehvän urheudellasi ja olet
voittamaton viholliseni: jos kuolemaan viet sydämeni, niin anna
elämä laululle.

*Others sing of Mars and of the furious assaults of his hosts, the
honorable efforts, the bloody victories, the struggles and the triumphs
of horrible and savage death. I, O Love, sing of your warrior, who so
often has wounded me fatally: a look conquered me, a hair subdued me.
A tale most miserable but true.*

*Two lovely eyes were the weapons that pierced me, and I lay shedding
not blood but bitter tears, in the long dark torment of my soul.
O you who earned the palm leaf of valour and are mine unconquered
enemy: if you deal death to my heart, give life to song.*

Manuel de Zumaya (n. 1678–1755) oli Latinalaisen Amerikan siirtoma-ajan huomattavimpia säveltäjiä; hän oli Mexico Cityn ja sittemmin Oaxacan katedraalin urkuri. Hänen tuotannossaan on sekä renessanssi- että barokkipiirteitä.

Manuel de Zumaya was one of the most prominent composers of the colonial era in Latin America; he was the cathedral organist first in Mexico City and then in Oaxaca. His music incorporates features of both Renaissance and Baroque styles.

Espanjan siirtomaavallan aikana Latinalaisessa Amerikassa tuotettiin runsaasti musiikkia silloiseen eurooppalaiseen tyyliin, enimmäkseen katolisen kirkon suojissa. Tämä renessanssi- ja barokkityylinen ohjelmisto kestää hyvin vertailun vanhan maailman aikalaisiin, vaikka onkin nykyään varsin heikosti tunnettua.

Resuenen los clarines juhlistaa musiikin suojeluspyhimyksen Cecilian päivää, 22. marraskuuta, ja on todennäköisesti sävelletty viimeistään vuonna 1738 Zumayan vielä ollessa virassa Mexico Cityssä.

During Spanish colonial rule in Latin America, a great deal of music was written in the contemporary European manner, mostly under the auspices of the Catholic Church. This repertoire in Renaissance and Baroque styles stands up well in comparison with its contemporaries in the Old World but is relatively poorly known today.

Resuenen los clarines was written for the feast of St Cecilia, patron saint of music, celebrated on 22 November. It dates probably from no later than 1738, while Zumaya was employed in Mexico City.

Resuenen los clarines en el orbe sonoros y dulces, y en todos los confines, resuenen de la fama para que eterna viva la alabanza, en el merecimiento de Cecilia el dulce acento, que mas plausible supuesto le permite.

Celebra esta ciudad a Cecilia la Virgen,
con laso indisoluble, de Dios el marriage tiene firme.

Su mismo día triunphante la Hispana heroica estirpe
laureó con este Reyno, las armas Españolas siempre insignes.

Luzca, luzca el Pendón, la leal Ciudad la mide,
vendidos vasallatges, con cultos soberanos a esta Virgen.

Soikoot torvet maailmalle vahvasti ja suloisesti, ja kaikilla seuduilla ne kuuluttakoot iäistä kunniaa, suloisesti ylistäkööt Cecilian arvoa, jonka tähden hänet otettiin taivaaseen.

Tämä kaupunki juhlii Neitsyt Ceciliaa,
joka on liitetty Jumalan liittoon murtumattomin sitein.

Hänen voittonsa päivänä ylistämme Espanjan perintöä
ja sen menestyksestä asemahtia.

Loistakoon lippu, jolla kaupunki todistaa uskollisuuttaan
Neitsyen palvonnassaan.

*Let the trumpets resound in the world, sonorous and sweet, and in all
confines, may they resound with fame so that praise may live
eternally, sweet jubilation of Cecilia's merit, which earned her
assumption into heaven.*

*This city celebrates Cecilia the Virgin,
with indissoluble bonds of God, the marriage is firm.*

*The same day of her triumph the Hispanic heroic lineage
lauded with this Kingdom, the Spanish arms always distinguished.*

*May the banner shine; this loyal City celebrates
its vassalage in the sovereign cult of the Virgin.*

Ristiäiset

Ranskan kruununprinssi (Dauphin) Louis
24.iii.1668

Aurinkokuningas Louis XIV:n (1643–1715) vanhin lapsi **Louis** (kuvassa vasemmalla) syntyi v. 1661, mutta hänen ristiäisiään vietettiin vasta, kun hän oli 7-vuotias, 24. maaliskuuta 1668. Hovisäveltäjä Jean-Baptiste Lully sävelsi tilaisuuteen laajan motetin *Plaude laetare Gallia* [Illoitse, Ranska]. Ranskan kruununprinssiä kutsuttiin tittelillä ”Dauphin” hänen heraldisena tunnuksenaan käytetyn delfiinin mukaan. Kun Dauphin Louis itse sai pojan v. 1682, hänestä tuli ”Grand Dauphin” ja hänen pojastaan (myös Louis) tuli ”Petit Dauphin”. Kummastakaan näistä ei koskaan tullut kuningasta, sillä molemmat kuolivat ennen Aurinkokuningasta: Grand Dauphin v. 1711 ja Petit Dauphin v. 1712.

Christening. *The first-born child of the Sun King, Louis XIV (1643–1715), also named **Louis** (on the left in the illustration), was born in 1661, but his christening was not celebrated until he was seven years old, on 24 March 1668. Court composer Jean-Baptiste Lully wrote a ‘grand motet’ for the occasion, **Plaude laetare Gallia** [Rejoice, O France]. The title of the heir to the French throne was ‘Dauphin’ after his heraldic emblem, a dolphin. When Dauphin Louis himself had a son in 1682, he became the ‘Grand Dauphin’, while his son (also named Louis) became the ‘Petit Dauphin’. Neither of them ever became King, however, since both predeceased the Sun King: the Grand Dauphin died in 1711 and the Petit Dauphin in 1712.*

Plaude, plaude laetare Gallia, rore coelesti rigantur lilia.
Sacro Delphinus fonte laratur et Christianus Christo dicatur.

O Jesu vita credentium, exaudi vota precantium.

Vivat, regnet princeps fidelis semper justus, semper victor,
semper augustus, triumphet in coelis, et sempiterna luceat
corona.

Iloitse suosionosoituksin, oi Ranska: taivaan kaste lankeaa liljojen
ylle. Pyhä kruununprinssi kastetaan lähteellä ja julistetaan
kristityksi Kristuksen edessä.

Oi Jeesus, uskovaisten elämä, kuule rukoilevaisten pyyntö.

Eläköön ja hallitkoon uskollinen ruhtinas aina
oikeudenmukaisena, aina voittoisana, aina kunnianarvoisena.
Saavuttakoon hän voiton taivaissa, ja iäisesti loistakoon hänen
kruununsa.

*Applaud and rejoice, O France: the dew of heaven nourish the lilies.
The sacred heir is bathed at the fount and declared a Christian in the
sight of Christ.*

O Jesus, life of believers, hear the plea of those who pray.

*May the faithful prince live and reign, ever just, ever victorious, ever
august. May he triumph in heaven, and may his crown shine forever.*

Jean Baptiste Lully (1632–1687) oli italialaissyntyinen säveltäjä, joka teki elämäntyönsä muusikkona Ranskan kuninkaan Louis XIV:n hovissa, edeten hovisäveltäjäksi ja musiikinjohtajaksi (*surintendant*). Hän oli aikansa merkittävimpiä muusikoita; hänen runsas tuotantonsa sisältää useita oopperoita sekä maallista ja hengellistä musiikkia hovin tarpeisiin.

*Jean Baptiste Lully was an Italian-born composer who created a career at the court of King Louis XIV of France, progressing to court composer and eventually superintendent (*surintendant*) of the King's music. He was one of the most prominent musicians of his day; his extensive output includes several operas, besides secular and sacred music for the court.*

Yli 40-vuotinen hallituskausi Englannin kuningatar Elisabet 1601

Elisabet I (1533–1603) nousi Englannin valtaistuimelle vuonna 1558, ja 1600-luvun alkuun mennessä hän oli hallinnut pidempään kuin kukaan aiempi Englannin kruunupää. Hänen julkisuuskuvansa ”Neitsytkuningattarena” oli kasvanut myyttisiin mittasuhteisiin. Vuonna 1601 säveltäjä Thomas Morley julkaisi kokoelman *The Triumphs of Oriana*, joka sisälsi 25 madrigaalia 23 säveltäjältä. Näiden tekstit ovat aikakauden madrigaalien tapaan kepeää yleisluontoista mytologista runoutta, mutta jokainen päättyy tekstiin ”*Then sang the nymphs and shepherds of Diana: Long live fair Oriana!*” Oriana on keksitty mytologinen hahmo, joka edustaa Elisabetia itseään, jumalattariakin hyveellisempänä – teksteissä mainitaan myös mm. metsästyksen jumalatar Diana ja kotilieden jumalatar Vesta.

40-year reign. Queen **Elizabeth I** of England (1533–1603) ascended the throne in 1558, and by the beginning of the 17th century she had reigned for than any English monarch before her. Her public image as the ‘Virgin Queen’ had acquired mythical proportions. In 1601, composer Thomas Morley published a collection titled ***The Triumphs of Oriana***, containing 25 madrigals by 23 composers. Their lyrics are generic lightweight mythological verse, as was common for the period, but each concludes with the words “*Then sang the shepherds and nymphs of Diana: Long live fair Oriana!*” Oriana is an invented mythological character representing Elizabeth herself as a character even more virtuous than the goddesses – the lyrics also refer to Diana, the goddess of hunting and Vesta, the goddess of the hearth, among others.

As Vesta was from Latmos hill descending,
she spied a maiden Queen the same ascending,
Attended on by all the shepherds' swain,
to whom Diana's darlings came running down amain,
First two by two, then three by three together,
Leaving their goddess all alone hasted thither;
And mingling with the shepherds of her train,
with mirthful tunes her presence entertain.
Then sang the shepherds and nymphs of Diana,
Long live fair Oriana!

Vestan laskeutuessa Latmoksen mäeltä,
hän näki neitokuningattaren nousevan sitä ylös,
seurueenaan kaikki ne paimenet,
joiden luo Dianan seuraneidot kiiruhtivat:
ensin kaksittain, sitten kolmittain,
jättäen jumalattarensa aivan yksin he kiiruhtivat sinne
kuningattaren seurueen paimenten luo
viihdyttääkseen häntä riemulauluillaan.
Niin lauloivat paimenet ja Dianan nymfit:
kauan eläköön kaunis Oriana!

Thomas Weelkes (1576?–1623) oli englantilainen säveltäjä ja urkuri. Hän oli urkurin virassa mm. Winchester Collegessa ja Chichesterin katedraalissa. Hänen tuotannostaan valtaosa on vokaalimusiikkia: madrigaaleja ja kirkkomusiikkia.

Thomas Weelkes was an English composer and organist. He held a position as organist at Winchester College and later at Chichester Cathedral. The majority of his output is vocal music: madrigals and sacred music.

Syntymäpäivä
Thérèse Hahl
25.X.1902

Thérèse Hahl (1842–1911) oli suomalainen laulaja, korrepetiittori, kuoronjohtaja, *Sävelistö*-kuoronuottisarjan toimittaja ja yleinen kulttuurialan influensseri. Hänen tuttavapiiriinsä kuului useita merkittäviä muusikoita kuten Jean Sibelius, joka sävelsi hänen 60-vuotisjuhliinsa kuorokappaleen Nils Wasastjernan tekstiin. Ilmeisesti kuitenkin sävellys osoittautui vaikeaksi esittää, sillä Sibelius sävelsi samaan tekstiin toisenkin, nykyisin paremmin tunnetun kuorokappaleen.

***Birthday. Thérèse Hahl** (1842–1911) was a Finnish singer, repetiteur, choir conductor, editor of the *Sävelistö* choral collections and generally an influencer in cultural circles. Her acquaintances included prominent musicians such as Jean Sibelius, who wrote a choral piece for her 60th birthday, setting a poem by Nils Wasastjerna. Apparently this piece proved difficult to perform, as Sibelius wrote a second and simpler setting of the same poem, which is the version better known today.*

Sången klang i barnaåren frisk som bäckens glada brus,
och den klang i ungdomsvåren lika munter lika ljus.

Hur än år på år försvinner, blir du evigt den du var,
lika stark din kärlek brinner, sången klingar lika klar.
Lärde du af näktergalen sångens konst en sommarkväll
när han sjöng i gröna dalen under rosig himlapell?

Lärde du af hafvets vågor att för alltid bli dig lik,
när bestänkt med purpurlågor vågen vaggade mot stilla
vik?

Nej, det var helt visst ditt hjärta som dig lärde fröjd och
sång,
lärde dig att lindra andras smärta, och att själf dock blifva
evigt ung!

Laulu kaikui lapsuudessa reippaana kuin puron solina,
ja nuoruusvuosinakin se kuultiin uljaana ja valoisana.

Kuinka vuodet vierivätkin, sinä olet aina niin kuin ennen,
lempesi leiskuu yhtä väkevästi ja laulusi kaikuu yhtä
kirikkaana.

Opitko laulun taidon satakieleltä kesäiltana
sen laulaessa vihreässä laaksossa ruusunpunaisen taivaankannen
alla?

Opitko meren aalloilta taidon pysyä muuttumattomana
laineiden keinuessa illan purppurassa hiljaiseen poukamaan?
Ei, vaan sydämesi täytyi olla se, joka sinulle opetti ilon ja laulun,
opetti sinut lievittämään toisten tuskaa ja pysymään itse
ikinuorena!

*Your song rang out in your childhood fresh as the merry babbling
brook,*

and in your youth it could be heard quite and bold and bright.

*The years may come and go, but you always remain the same,
your love still burns briskly, and your song is clear and strong.*

*Was it the nightingale that taught you the art of song one summer's
night*

when he sang in the green dale under the rosy heavens?

*Was it the breakers in the sea that taught you how to never
change,*

*as, flecked with purple sunset, they rolled towards the sheltered
cove?*

*No, it must have been your heart that taught you joy and song,
taught you how to ease the anguish of others and how to remain ever
young!*

tauko • pause
10 min

Kruunajaiset
Britannian kuningas George II
11.X.1727

Britannian kuningas **George II** (1683–1760), suomalaisittain Yrjö II, oli järjestyksessä toinen saksalaisen Hanoverin suvun hallitsija Englannin valtaistuimella. Hän oli viimeinen ulkomailla syntynyt Britannian hallitsija ja myös (Hanoverin vaaliruhtinaana) viimeinen sotajoukkoja taistelussa johtanut Britannian hallitsija. Hanoverilaiskuninkaiden myötä Britanniaan muuttanut G.F. Händel sävelsi useita teoksia kuninkaallisten kruunajaisiin, mutta George II:n kruunajaisiin sävelletty *Zadok the Priest* on niistä ylivoimaisesti tunnetuin. Se on esitetty kaikissa Britannian kruunajaisissa siitä pitäen, ja se on mm. inspiroinut UEFA:n Mestarien liigan tunnusmusiikin.

Coronation. *King of Great Britain and Ireland George II (1683–1760) was the second monarch of the German House of Hanover to ascend the British throne. He was the last British monarch to be born abroad, and also the last (as the Elector of Hanover) to lead soldiers in battle. G.F. Handel, who migrated to Britain with the Hanoverian monarchs, wrote several anthems for coronations, but none more celebrated than **Zadok the Priest**, written for the coronation of George II and performed at every coronation since then, and inspiring applications as diverse as the theme music of the UEFA Champions League.*

Zadok the Priest and Nathan the Prophet anointed Solomon King.

And all the people rejoiced and said:

God save the King! Long live the King!

May the King live forever! Alleluia, amen.

Pappi Saadok ja profeetta Naatan voitellivat Salomon kuninkaaksi.

Ja koko kansa iloitsi ja sanoi:

Jumala suojele k kuningasta! Kauan eläköön kuningas!

Eläköön kuningas ikuisesti! Halleluja, amen.

Georg Friedrich Händel (1685–1759), myöhemmin George Friderick Handel, oli saksalaissyntyinen säveltäjä, eräs barokin aikakauden merkittävimpiä säveltäjiä ja muusikoita. Hän toimi aluksi Hampurissa ja Italiassa ennen muuttoaan Englantiin vuonna 1712. Täällä hän nousi suureen suosioon italialaistyyllisillä oopperoillaan ja oopperoiden tapaan dramatisoiduilla oratorioilla Raamatun teksteihin, ja hänelle myönnettiin Britannian kansalaisuus vuonna 1727. Hän sävelsi runsaasti myös soitinmusiikkia ja muuta vokaalimusiikkia.

***Georg Friedrich Händel**, later George Friderick Handel, was a German-born composer, one of the most prominent composers and musicians of the Baroque era. He initially created a career in Hamburg and Italy before emigrating to England in 1712. He attained great fame with his Italian-style operas and with oratorios, dramatic settings of Bible stories. He became a naturalised British subject in 1727. He also wrote an extensive body of instrumental music and other vocal music.*

Hautajaiset

Ruotsin kuningas Kustaa II Aadolf

22.vi.1634

Kuningas **Gustaf II Adolf** (1593–1632) hallitsi Ruotsia vuodesta 1611 kuolemaansa asti. Hän toteutti sisäpoliittisia reformeja ja loi perustan Ruotsin suurvalta-ajalle myös kehittämällä asemahtia ulkomailla käydyissä sodissa. Viimeisin oli ns. 30-vuotinen sota, protestanttisten ja katolisten hallitsijoiden valtapiiritaistelu nykyisen Saksan alueella. Ruotsin sotajoukkoja menestyksellisesti kentällä johtanut kuningas sai surmansa Lützenin taistelussa vuonna 1632. Kuninkaan ruumis saatiin Tukholmaan vasta vuonna 1634, jolloin valtiolliset hautajaiset pidettiin. Tilaisuuteen sävelsi musiikkia mm. sittemmin tuntemattomaksi jäänyt Thomas Boltzius, jonka *Threnodia* on kaksoiskuorolle sävelletty Valitusvirsien kirjasta otettuun tekstiin saksaksi ja latinaksi.

***Funeral.** Gustavus II Adolphus (1593–1632) was King of Sweden from 1611 until his death. He enacted domestic reforms and laid the foundation for Sweden's rise as a regional superpower, not least by developing the military through various foreign campaigns. The last of these was what became known as the Thirty Years' War, essentially a struggle for spheres of influence between Protestant and Catholic rulers in what is now Germany. The King successfully commanded his forces in the field until he was killed at the Battle of Lützen in 1632. It took two years for the King's body to be brought to Stockholm for his state funeral. Music was written for the occasion by several composers, including the now obscure Thomas Boltzius, whose **Threnodia** for double choir sets a text from Lamentations in German and Latin.*

Thomas Boltzcius: *Threnodia*

(Sorgemusik till begravningen av Kung Gustav II Adolf)

Defecit gaudium cordis nostri,

Unser Herzen Freude hat ein Ende,

versus est in luctum chorus noster.

unser Reihen ist in Wehklagen verkehret.

Cecidit corona capitis nostri.

Die Kron unsers Haupts ist abgefallen.

Vae nobis, quia peccavimus valde nimis.

O Wehe, dass wir so sehr gesündigt haben.

Propterea moestum factum est in dolore cor nostrum,

Darum ist auch unser Herz betrübet,

ideo contenebrati sunt oculi nostri.

und unsere Augen sind finster worden.

Miserere nobis, Domine.

Herr, erbarm dich unser.

Sydämestämme on ilo kuollut,

tanssimme on vaihtunut suruksi.

Seppele on pudonnut päästämme.

Voi meitä, paljon olemme tehneet syntiä!

Olemme itkeneet silmämme sokeiksi,

sydämemme on sairas. (Valitusvirret 5:15–17)

Armahda meitä, oi Herra.

The joy of our heart is ceased;

our dance is turned into mourning.

The crown is fallen from our head:

woe unto us, that we have sinned!

For this our heart is faint;

for these things our eyes are dim. (Lamentations 5:15–17)

Have mercy on us, O Lord.

Thomas Boltzcius (1602–1634) syntyi saksalaisella kielialueella Breslaussa (nyk. Wrocław Puolassa) ja opiskeli musiikkia kotikaupungissaan ja Leipzigissa mm. Johann Herman Scheinin johdolla. Vuonna 1628 hänet kiinnitettiin Ruotsin hoviin urkuriksi, ja hän toimi myös musiikinopettajana Tukholman yliopistossa. Hänen sävellystuotannostaan suurin osa on vokaalimusiikkia.

Thomas Boltzcius was born in German-speaking Breslau (now Wrocław, Poland) and studied music in his hometown and in Leipzig, his teachers including Johann Herman Schein. In 1628, he was appointed organist at the Royal Court of Sweden, and he also taught music at the University of Stockholm. The majority of his output as a composer is vocal music.

Tupaantuliaiset Wiederaun kartano 28.ix.1737

Johann Christian von Hennicke (1681–1752) nousi vaatimattomista oloista johtavaksi virkamieheksi Saksin vaaliruhtinaskunnassa. (Vaaliruhtinaat olivat Pyhän saksalais-roomalaiseen keisarikuntaan kuuluvien ruhtinaskuntien päämiehiä, joilla oli oikeus osallistua keisarinvaaliin, mutta tämä ei ole tärkeää juuri nyt.) Vuonna 1737 von Hennicke sai perinnön kautta haltuunsa Wiederaun kartanon Leipzigin lähellä. Hän järjesti siellä juhlan, johon hän tilasi musiikkia Leipzigin Tuomaskirkon kanttorilta Johann Sebastian Bachilta. Tämä käytti luottorunoilijansa Picanderin tekstiä, jossa allegorisesti ylistettiin hyveitä ja maaseudun ihanuutta (mutta jonka oleellinen sisältö on ”kiva kämppä teillä tässä”). Bach kierrätti myöhemmin rämän kantaatin musiikkia kirkkokantaattiinsa *Freue dich, erlöste Schar* BWV 30.

Housewarming party. *Johann Christian von Hennicke* (1681–1752) rose from humble origins to become a high-ranking civil servant in the Electorate of Saxony. (Electors were rulers of constituent principalities in the Holy Roman Empire who were eligible to vote in the election of the Emperor, but that’s not important right now.) In 1737, von Hennicke inherited Wiederau Manor near Leipzig. He decided to throw a party and commissioned the Cantor of the Thomaskirche in Leipzig, Johann Sebastian Bach, to write music for the occasion. Bach turned to his trusted lyricist Picander and set a text allegorically praising the Virtues and the lovely countryside (although its essential content is “nice place you have here”). Bach later recycled music from this cantata into his church cantata *Freue dich, erlöste Schar* BWV 30.

**Angenehmes Wiederau, freue dich in deinen Auen!
Das Gedeihen legt itzund einen neuen festen Grund
wie ein Eden dich zu bauen.**

Ihana Wiederau, iloitse vehreistä maistasi!
Menestyksesi suo sinun luoda uuden, Eedenin kaltaisen
turvapaikan!

*Wonderful Wiederau, rejoice in your fertile lands!
Your prosperity will allow you to build a new sanctuary akin to
Eden!*

Syntymäpäivä

Maria Josepha, Saksin vaaliruhtinatar ja
Puolan kuningatar
8.xii.1733

Maria Josepha Itävaltalainen (1699–1757) oli Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan keisarin, Itävallan arkkiherttua Joseph I:n tytär. Hän joutui luopumaan perimysoikeudestaan Itävallan valtaistuimeen mennessään naimisiin Saksin vaaliruhtinaan Friedrich August II:n kanssa vuonna 1719. Vuonna 1733 tämä valittiin Puolan vaalikuninkaaksi. Vaikka kruunajaiset pidettiin vasta alkuvuodesta 1734, hallitsijaparia puhuteltiin heti vaalin jälkeen kuninkaana ja kuningattarena, koska tämä oli heidän korkea-arvoisin arvonimensä: Friedrich August II oli ensisijaisesti Puolan kuningas (nimellä August III), vaikka hänen hallintopaikkansa oli Saksin Dresdenissä. Johann Sebastian Bach sävelsi Maria Josephan 34-vuotissyntymäpäivän kunniaksi kantaatin *Tönet, ihr Pauken!*, ja edellä mainituista syistä tässäkin juhlittavaa puhutellaan kuningattarena, vaikka kruunajaisia ei vielä ollut pidetty ja, mikä tärkeämpää, Bachin asuinkaupunki Leipzig oli Saksissa eikä Puolassa. Bach kierrätti myöhemmin tämän kantaatin musiikkia kolmeen kirkkokantaattiin, jotka muodostivat osan hänen *Jouluoratoriotaan*.

Birthday. *Maria Josepha of Austria* (1699–1757) was a daughter of Joseph I, Holy Roman Emperor and Archduke of Austria. She was obliged to renounce her claim to the Austrian throne when she married Friedrich August II, Elector of Saxony, in 1719. In 1733, her husband was elected King of Poland. Although the coronation was not held until early 1734, the couple were addressed as King and Queen immediately after the election, because these were their highest-ranking titles: Friedrich August II was primarily known as King August III of Poland, even though his seat of government was in Dresden in Saxony. Johann Sebastian Bach wrote the cantata **Tönet, ihr Pauken!** to celebrate Maria Josepha's 34th birthday. For the aforementioned reasons, she is addressed here as Queen, even though she had not yet been crowned and, more to the point, Bach's home city of Leipzig was in Saxony and not in Poland. Bach later recycled music from this cantata into three church cantatas that formed part of his **Christmas Oratorio**.

Johann Sebastian Bach: Tönet, ihr Pauken! BWV 214 / 1. Chor

Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!
Klingende Saiten, erfüllet die Luft!
Singet itzt Lieder, ihr muntren Poeten,
Königin lebe! wird fröhlich geruft.
Königin lebe! dies wünschet der Sachse,
Königin lebe und blühe und wachse!

Soikaa, patarummut! Raikukaa, trumpetit!
Helisevät kiolet, täyttäkää ilma!
Laulakaa lauluja, uljaat runoilijat,
eläköön kuningatar! huudetaan riemuhuudoin.
Eläköön kuningatar! tätä toivoo Saksin valtakunta,
eläköön kuningatar ja kukoistakoon ja kasvakoon!

Sound out, O drums! Ring out, O trumpets!
O sonorous strings, fill the air!
Sing songs, O bold poets,
long live the Queen! is our joyful cry.
Long live the Queen! is the wish of Saxony,
long live the Queen, may she blossom and grow!

Johann Sebastian Bach (1685–1750), barokin ajan merkittävimpanä säveltäjänä ja eräänä länsimaisen musiikin suurimmista nimistä kautta aikojen, tuskin esittelyä kaipaa. Hänen laajassa tuotannossaan on teoksia jokseenkin kaikissa tuona aikana käytetyissä teoslajeissa paitsi oopperoita.

***Johann Sebastian Bach**, as the most significant composer of the Baroque era and one of the greatest names in Western music ever, scarcely needs introducing. His extensive output includes in practically every genre of music current at the time except opera.*

Ensemble Nylandia

traverso 1	Sini Vahervuo
traverso 2	Ilkka Eronen
oboe 1	Katariina Malmberg
oboe 2	Nahoko Kinoshita
fagotti • bassoon 1	Petri Arvo
fagotti • bassoon 2.....	Jaakko Luoma
trumpetti • trumpet 1	Inka Pärssinen
trumpetti • trumpet 2.....	Eero Kiukkonen
trumpetti • trumpet 3.....	Laura Vaittinen
timpani	Tuija-Maija Nurminen
cembalo • harpsichord	Laura Ollberg
luuttu ja barokkikitara •	
lute and Baroque guitar	Mikko Ikäheimo
1. viulu • 1st violin	Kaisa Ruotsalainen
(konserttimestari • leader)	
2. viulu • 2nd violin.....	Irma Niskanen
1./3. viulu • 1st/3rd violin	Viola Räisänen
1. viulu • 1st violin.....	Mathieu Garguillo
2./3. viulu • 2nd/3rd violin	Marco Elefante
2. viulu • 2nd violin.....	Laura Hárs
alttoviulu • viola	Eija Laru
alttoviulu • viola.....	Riittäliisa Lauriala
sello • cello	Anna Pulakka
sello • cello	Tatu Ahola
kontrabasso • double bass	Lassi Kari

Vuonna 2009 perustettu **Ensemble Nylandia** on vanhan musiikin kollektiivi, joka on tunnettu yllättävistä, laadukkaista ja ravistelevista esityksistään. Perustajajäsenensä, cembalisti Matias Häkkinen johdolla kokoonpano on kasvanut Suomen monipuolisimmaksi vanhan musiikin toimijaksi, jonka tietotaidosta on nautittu niin sen omissa produkoissa, festivaalien vierailijana sekä useiden kaupunginorkesterien ja oopperayhdistysten esityksissä.

Kollektiivin ainutlaatuisuus piilee noin satahenkisessä kokoonpanossa, joka voi jakaantua pienestä yhtyeistä täydeksi renessanssiorkesteriksi. Rock-yhtye Tavalliseksi peiliksi muuntuessaan se esittää ikivihreitä radiohitejä barokkisoittimilla, ja Pyh Bach -konserteissa se venyttää sovinnaisten tyylin rajoja barokin hengessä. Koska Ensemble Nylandia on muusikoiden johtama kollektiivi muusikoiden hyväksi, se mahdollistaa sellaisetkin produktiot, joihin yksittäisillä muusikoilla ei olisi muuten mahdollisuutta. Kollektiivi myös tarjoaa väylän täyteen ammattilaisuuteen konserttisarjalla Vanhan musiikin uudet toivot.

Ensemble Nylandia esiintyy kaikella kunnioituksella, mutta ei aina vanhaan musiikkiin liitetystä vakavuudella. Kollektiivin toimintaa ohjaa syvä ymmärrys sävellysten syntyhetkien historiallisista taustoista ja niiden nykyisten esityshetkien realiteeteista sekä siitä, onko kyseessä esimerkiksi juhlaista, surullista, hupsua, vakavaa tai satiirista musiikkia. Siksi Ensemble Nylandia pystyy tarvittaessa venyttämään kontekstin rajoja niin, että nykykuulijat ja -muusikot pystyvät tuntemaan säveltaiteen ajattoman kosketuksen konsertista ja kontekstista riippumatta. Oli musiikkityyli mikä tahansa, Ensemble Nylandian tunne esiintymiseen, taiteeseen ja organisoitujen äänten kauneuteen palaa yhtä kirkkaalla liekillä.

*Founded in 2009, **Ensemble Nylandia** is an early music collective known for surprising, excellent and provocative performances. Led by its founder, harpsichordist Matias Häkkinen, the ensemble has evolved into Finland's most diverse early music group, sharing its know-how in its own productions, as a guest at festivals and joining forces with city orchestras or opera companies.*

The uniqueness of the collective lies in its membership of nearly 100 musicians, which allows formations from tiny chamber lineups to a full-sized Renaissance orchestra. The group can also morph into a rock band to perform radio hits on Baroque instruments or push the boundaries of good taste in hilarious riffs of Bach. Being a collective run by musicians for musicians, Ensemble Nylandia is able to mount productions that no individual musician ever could. There is also a pathway to being a full-time professional through the concert series whose title translates as 'New talent in early music'.

Ensemble Nylandia is respectful of its material but not always as serious as is commonly the case with early music. The group is informed by a profound awareness of the historical background and origins and the music they perform and the realities of performing that music today – how to tell whether the music is ceremonious, sad, silly, serious or satirical. Always ready to extend the context, Ensemble Nylandia aims to convey the timeless emotions of music regardless of period or occasion. In every musical style, Ensemble Nylandia exhibits a brightly burning passion for performance, for art and for the beauty of organised sound.

Helsingin kamarikuoro perustettiin vuonna 1962 Radion kamarikuorona, ja se otti käyttöön nykyisen nimensä vuonna 2005. Kuoron monipuolinen ohjelmisto pitää sisällään musiikkia renessanssista nykypäivään ja kuoro on erityisen arvostettu työstään uuden musiikin parissa. Helsingin kamarikuoro esiintyy usein festivaaleilla niin Suomessa kuin ulkomaillakin ja tekee yhteistyötä sinfoniaorkestereiden, vanhan musiikin kokoonpanojen sekä uuden musiikin yhtyeiden kanssa. Helsingin kamarikuoro on julkaissut lukuisia äänitteitä, ja voittanut niillä Grammy- ja Emma-palkinnot. Kuoron konsertteja esitetään säännöllisesti radiossa ja televisiossa, ja se on esiintynyt myös ARTE-kanavan sekä European Broadcasting Unionin tuotannoissa. Viime aikoina kuoro on esiintynyt kiertueella Yhdysvalloissa, Isossa-Britanniassa, Italiassa, Belgiassa, Alankomaissa, Puolassa ja Pohjoismaissa.
www.helsinginkamarikuoro.fi

*The **Helsinki Chamber Choir** was founded in 1962 as the Finnish Radio Chamber Choir and assumed its current name in 2005. Its wide-ranging repertoire includes music from the Renaissance to the present day and it is particularly highly regarded for its work with new music. The choir appears frequently at festivals in Finland and abroad and collaborates with symphony orchestras, period-instrument ensembles and contemporary music groups. It has made numerous award-winning recordings, receiving a Grammy and an Emma, and its concerts are regularly broadcast on radio and television, including productions for the ARTE channel and the European Broadcasting Union. Recent touring has taken the Helsinki Chamber Choir to the United States, the United Kingdom, Italy, Belgium, the Netherlands, Poland and around Scandinavia.*

Sopraano **Olivia Moss** valmistui musiikin maisteriksi laulumusiikki pääaineenaan Sibelius-Akatemiasta vuonna 2023. Hän on esiintynyt solistina Tapiola Sinfonietan, Bergenin kansallisooppera YAP:n ja Liverpool Mozart Orkestran kanssa sekä Lontoon Royal Festival Hallissa. Hän esiintyy myös eri puolilla Suomea, viimeksi Helsingin kamarikuoron kanssa Musorgskin Hovanštšina-oopperassa Helsingin juhlatiikoilla ja Suomen kansallisoopperan kuorossa Verdin Simon Boccanegra -oopperassa. Hän on saanut Gus Christie -palkinnon Glyndebournessa ja 2. palkinnon Helsingin Lied-kilpailussa vuonna 2021.

Soprano Olivia Moss completed her Master's degree in Vocal Arts at the Sibelius Academy in 2023. Olivia has recently appeared as a soloist with Tapiola Sinfonietta, Bergen National Opera YAP, Liverpool Mozart Orchestra and at London's Royal Festival Hall. Olivia also sings regularly with several ensembles around Finland; recent credits include joining HKK for Mussorgsky's Hovanštšina at the Helsinki Festival and joining the Finnish National Opera chorus in Verdi's Simon Boccanegra. Olivia has been awarded The Gus Christie Award from Glyndebourne and the Second Prize in the Helsinki Lied Competition 2021.

Iris Oja on virolainen freelance-laulaja ja -kuoronjohtaja. Hän on tehnyt pitkään yhteistyötä Paul Hillierin kanssa niin laulajana kuin kuoronjohtajana ja on usein mukana tämän kansainvälisen lauluyhtyeen Theatre of Voices produktioissa. Hän on ollut Viron filharmonian kamarikuorossa laulajana ja solistina ja esiintyy usein Helsingin kamarikuorossa. Hän on myös uuden suomalais-virolaisen vokaaliseksetin The Vicentino Singers jäsen. Iris laulaa musiikkia kaikilta aikakausilta mutta on erityisen tunnettu nykymusiikin esittäjänä. Monet säveltäjät ovat säveltäneet musiikkia hänelle, mm. monologioopperoita. Hän sai Viron kulttuurirahaston palkinnon nykymusiikin esityksistään ja oopperaroolistaan vuonna 2022. Iris on pitänyt työpajoja säveltäjille ja laulajille eri puolilla maailmaa. Hän on levyttänyt useita soolo- ja kamarimusiikkialbumia ja osallistunut lukuisiin kuoromusiikin levytyksiin.

Iris Oja is an Estonian freelancer singer and choir master. She has long collaborated with Paul Hillier both as singer and choirmaster in his various choirs and ensembles, she often sings with his international vocal ensemble Theatre of Voices. She has been a singer and soloist with EPCC and collaborates often with HKK. She also sings in a new Finnish-Estonian vocal sextet The Vicentino Singers. Iris sings music from all eras, but is mostly known for her interpretations of contemporary music. Many composers have written music for her, including some mono-operas. She received the prize of the Estonian Cultural Endowment for her exceptional contemporary music performances and roles in new operas in 2022. Oja has given workshops for composers and singers all over the world. She has recorded several solo and chamber music CDs and participated in many choral recordings.

Martti Anttila on erikoistunut erityisesti vanhan musiikin ja nykymusiikin loputtoman runsaaseen maailmaan solistina ja ammattiyhtyeissä. Uusien teosten kantaesityksiä hänelle on kertynyt kymmenittäin erityisesti keskeisiltä suomalaisilta säveltäjiltä. Häntä on kuultu solistina mm. Juhani Nuorvalan mikrotonaalisen Flash Flash -oopperan kantaesityksessä Musica nova Helsinki -festivaalilla 2019 sekä Helsingin kamarikuoron GRAMMY- ja Emma-palkitulla levyllä Kaija Saariahon musiikkia. Martti Anttila on myös säveltänyt elokuvamusiikkia useisiin palkittuihin lyhytelokuviin ja kokopitkään elokuvaan Poissa, sekä kuoromusiikkia, jota on kustantanut Sulasol.

Martti Anttila specializes in the vast and varied worlds of early and contemporary music, both as a soloist and in professional ensembles. He has premiered dozens of new works, especially by leading Finnish composers. Notably, he performed as a soloist in the world premiere of Juhani Nuorvala's microtonal opera Flash Flash at the 2019 Musica nova Helsinki festival and can also be heard on the GRAMMY- and Emma-winning Helsinki Chamber Choir album featuring the music of Kaija Saariaho. Martti Anttila has also composed film scores for several award-winning short films and the feature film Poissa, as well as choral music published by Sulasol.

Mats Lillhannus on erityisesti varhaiseen musiikkiin erikoistunut tenori, musiikkikirjailija ja toimittaja Turusta. Valmistuttuaan filosofian maisteriksi musiikkitieteessä vuonna 2001, hän on luonut uraa ammattilaulajana, työskennellen sekä solistina että yhtyelaulajana. Solistina hän nauttii erityisesti barokin kauden oratorioista ja kantaateista.

Lillhannus on työskennellyt monien kuorojen ja yhtyeiden kanssa, sekä Suomessa että ulkomailla, esim. Ensemble Petraloysio (Helsinki), Radiokören (Tukholma), Helsingin kamarikuoro, Erik Westbergs Vokalensemble (Piteå), Ensemble SYD (Malmö), Ars Nova Copenhagen ja Key Ensemble (Turku).

Musiikkitieteen opintojensa lisäksi, Lillhannus on opiskellut laulua yksityisesti Veikko Kiiverin (Tukholma), Evelyn Tubbin (Basel) ja Kevin Smithin (Malmö) johdolla. Vuonna 2010 hän valmistui Schola Cantorum Basiliensisin yhtyelaulu-ohjelmasta AVES (Advanced Vocal Ensemble Studies), pääopettajinaan Anthony Rooley ja Evelyn Tubb.

Mats Lillhannus is a tenor specialising in early music, music writer, and editor living in Turku (Åbo), Finland. After receiving his Master's degree in musicology in 2001, he has established himself as a professional singer, working both as a soloist and as an ensemble singer. When working as a soloist, Lillhannus especially enjoys baroque oratorios and cantatas.

Lillhannus has worked with many choirs and ensembles both in Finland and abroad, such as Ensemble Petraloysio (Helsinki), Radiokören (Stockholm), Helsinki Chamber Choir, Erik Westbergs Vokalensemble (Piteå), Ensemble SYD (Malmö), Ars Nova Copenhagen, and Key Ensemble (Turku).

In addition to his studies in musicology, Lillhannus has studied singing privately with Veikko Kiiver (Stockholm), Evelyn Tubb (Basel), and Kevin Smith (Malmö). In 2010, he graduated from the AVES (Advanced Vocal Ensemble Studies) postgraduate programme at the Schola Cantorum Basiliensis under the guidance of Anthony Rooley and Evelyn Tubb.

Veikko Vallinoja on helsinkiläinen baritoni, jonka laaja-alainen kiinnostus laulumusiikkiin yltää renessanssista nykymusiikkiin. Lappeenrannan laulukilpailussa 2023 Veikko sai toisen palkinnon sijoittuen miesten sarjan parhaaksi. Veikkoa on kutsuttu tekstilähtöiseksi laulajaksi, jonka miellyttävän värinen ääni taipuu monensävyyiseen tarinankerrontaan. Veikon laulutaival alkoi 9-vuotiaana Cantores Minores -poikakuorossa, jossa tulivat myöhemmin vastaan myös ensimmäiset solistitehtävät ja laulutunnit. Poikakuoro tutustutti suuriin kirkkomusiikkiteoksiin ja vei kiertueille Euroopan katedraaleihin. Veikko viimeistelee laulutaiteen opintojaan Sibelius-Akatemiassa, jossa hänen opettajiaan ovat olleet mm. Hannu Niemelä ja Erkki Rajamäki.

Veikon erityinen kiinnostuksen kohde on barokkimusiikki, ja hän on kysytty konsertti- ja kirkkomusiikkiteosten solisti. Hän esiintynyt useiden kotimaisten orkestereiden ja kuorojen, mm. Helsingin kaupunginorkesterin, Suomalaisen Barokkiorkesterin, Suomen Laulun ja Cantores Minoreksen solistina. Veikko on profiloitunut myös lied-laulajana. Pianisti Jussi Littusen kanssa hän on menestynyt mm. Helsinki Lied -kilpailussa ja Kööpenhaminan kansainvälisessä liedduokilpailussa. Duo sai vuonna 2022 Martin Wegeliuksen muisto -säätiön tunnustusapurahan. 2023 Veikko oli mukana perustamassa Bach Collegium Helsinkiä, jonka tarkoitus on esittää ja tehdä tunnetuksi J. S. Bachin kantaatteja.

Oopperalavalla Veikko on ollut mm. Vicar (Britten: *Albert Herring*, SibA 2020), Christoffer Taxell (Tuomela: *Karvalakkiooppera*, Rovaniemi 2022), tri Falke (Strauss: *Lepäkö*, Pori 2023) ja Kreivi Almaviva (Mozart: *Figaron häät*, Metropolian musiikki 2025).

Veikko Vallinoja is a Helsinki-based baritone with wide-ranging interests from Renaissance to contemporary vocal music. He won 2nd prize (best in the male category) at the Lappeenranta Singing Competition in 2023. Veikko is known as a text-driven singer. He began his vocal career in the Cantores Minores boys' choir at the age of nine and soon had his first solos and voice lessons while being introduced to major works of sacred music and the cathedrals of Europe. He is now completing his voice degree with Hannu Niemelä and Erkki Rajamäki at the Sibelius Academy.

Veikko has a particular interest in Baroque music and is in demand as a concert soloist. He has appeared with many Finnish orchestras and choirs. With pianist Jussi Littunen, he has done well in the Helsinki Lied Competition and the Copenhagen International Lied Duo Competition. Their duo was awarded a merit grant from the Martin Wegelius Memorial Foundation in 2022. In 2023, Veikko became a founding member of Bach Collegium Helsinki, dedicated to the cantatas of J.S. Bach.

*In opera, Veikko has appeared as the Vicar in Britten's **Albert Herring** (Sibelius Academy 2020), as Christoffer Taxell in Tuomela's **Karvalakkiooppera** (Rovaniemi 2022), as Doctor Falke in Strauss's **Die Fledermaus** (Pori 2023) and as Count Almaviva in Mozart's **Le nozze di Figaro** (Metropolia music 2025).*

CC FREIA

KAMARIKUORO

tässä konsertissa • in this concert

Anneli Vellendi
Heljä-Maari Manninen
Pauliina Kallio
Maija Lappalainen
Aino Jalkanen

Susanna Heinonen
Tuula Mäntyjärvi
Teija Tuukkanen
Päivi Harjula
Annamari Rätty

Olli Hannuksela
Pekka Sipilä
Atro Tossavainen
Heikki Lindholm
Hannu Ryyränen

Sakari Niemi
Matti Suojalehto
Timo Markkula
Reijo Kekkonen
Jaakko Mäntyjärvi

www.ccfreia.info
www.facebook.com/ccfreia

Ohjelmakommentit ja suomennokset Jaakko Mäntyjärvi
ellei toisin mainittu.

*Programme notes and translations by Jaakko Mäntyjärvi
unless otherwise credited.*